

an difficilia. Si facilia. pfer quis ea impleuerit. & cur
dauid in psalmo canat. Qui singis laborē in pcepto. &
iterū. Propter uerba labiorū tuorū. ego custodiu ui
as duras. & dñs in euanglio. Intrate p angustā por tā
& diligite inimicos uros. & orate. p his qui psequuntur
uos. Simaū difficilia. cur ausus es dicere facilia dī ēē
mandata quę nullus impleuerit. non intelligis tuas mī
se sententias pugnare. Aut tū facilia sunt & infinita
ē multitudo hominū qui ea impleuerunt. aut difficilia
& temere dixisti ēē facile qd difficile ē. Soletis & hoc
dicere. Aut possibilia ēē mandata & recte a dō data.
aut impossibilia & non in his ēē culpā qui acceperunt
mandata. sed in eo qui dedit impossibilia. Nunquid
pceptū mihi dī ut eēm quod dī ē. ut nihil mī me ē &
dñm creatore. ut maior eēm anglorū fastigio. ut ha
berē quod angli non habent. de illo scriptū ē. quasi
propriū. Qui peccatū n̄ fecit. nec inuentus ē dolus in
ore eius. Si hoc & mihi cōmune cū xpō ē. quid ille
habeat propriū. alioquin. p se tua sententia destruet.
Asseris posse hominē sine peccato ēē. si uelit. & post
grauissimū somnū ad decipiendas animas rudes. frus
tra conaris adiungere. non absq. dī grā. Si enim semel p
se potest homo ēē sine peccato. quid necessaria ē grā dī.

iustificati grā illius. heredes simus iuxta fidē uite eternę. hec bre-
uit̃ quasi de latissimo atq. pulcherrimo apticę doctrinę prazo
carpsimus. ut dura frontis imprudentia. conteratur. Transe-
amus ad euangeliā. & apticos ignuculos clarissima xpi lāpade
compleamus. Om̃is qui irascitur fr̃i suo sine causa. reus erit
iudicio. Qui aut̃ dixerit fr̃i suo racha quod iñp̃tatur uamus.
& absq. cerebro. reus erit concilio. Haud dubiū quoniam scōrū
& anglici senatus. Qui aut̃ dixerit fatue. reus erit gehennę
ignis. Quis nr̃m non potest huic uitio subiaccere. cū etiā pro
otioso uerbo reddituri sumus rationē in die iudicii. Si ira &
sermonis iniuria atq. interdū iocus iudicio concilioq. & ghen-
nę ignibus delegatur. quid merebitur turpiū rerū appe-
titio & auaritia quę ē radix om̃iū ^{at malorū} peccatorū. Siquis
offeret donū tuū ad altare & ibi fueris recordatus quia
fr̃ tuus habet aliquid aduersum te. dimitte sibi munus
tuū corā altari. & uade prius reconciliari fr̃i tuo. & tūc
ueniens offeres munus tuū. Mel̃ ē potestatis ut non
habeā aliquid fr̃em meū. Ut aut̃ ille habeat aduersū me
aut non habeat. nullius uoluntate consistit. Quid
igitur faciā si ille reconciliari noluerit. ~
Obscrē. flectā genua sed audire contēnē,
an ob torto collo nolentē mihi amictus dā-
ham. & quę ē maior munictia quā amictus